

Reglementările din Franța, Austria și Irlanda prin care se stabilesc prețuri minime de vânzare cu amănuntul pentru țigări sunt contrare dreptului Uniunii

Obiectivele de protecție a sănătății pot fi atinse printr-o creștere a accizelor

Comisia a sesizat Curtea de Justiție cu trei acțiuni în neîndeplinirea obligațiilor introduse împotriva Franței, a Austriei și, respectiv, a Irlandei, întrucât consideră că reglementările acestor state membre în materia stabilirii de prețuri minime pentru anumite produse din tutun prelucrat, și anume țigările și alte produse din tutun în Franța, țigările și tutunul tăiat fin pentru rularea țigaretelor în Austria și țigările în Irlanda, sunt contrare Directivei 95/59¹ care stabilește anumite norme referitoare la acciza care afectează consumul acestor produse. Directiva obligă statele membre să aplice în privința țigărilor o acciză care este constituită dintr-un element proporțional (*ad valorem*) calculat la prețul maxim de vânzare cu amănuntul, precum și dintr-un element specific al cărui quantum se stabilește prin raportare la țigările din categoria de preț a celor mai căutate, dar nu poate fi mai mică de 5 % sau mai mare de 55 % din suma totală a sarcinii fiscale. Rata accizei proporționale și suma accizei specifice trebuie să fie aceeași pentru toate țigările. De asemenea, directiva prevede că producătorii și importatorii de tutun prelucrat sunt liberi să determine prețul maxim de vânzare cu amănuntul pentru fiecare dintre produsele lor [articolul 9 alineatul (1)].

În opinia Comisiei, reglementările celor trei state membre, prin care se impun prețuri minime care corespund unui anumit procentaj din prețul mediu al tutunului prelucrat (95% în Franța, 92,75% pentru țigări și 90% pentru tutunul tăiat fin în Austria și 97% în Irlanda), aduc atingere libertății producătorilor și importatorilor de a determina prețurile maxime de vânzare cu amănuntul pentru produsele lor și, prin urmare, liberei concurențe. În consecință, aceste reglementări ar fi contrare directivei.

Mai întâi, Curtea amintește că directiva urmărește, în special, să garanteze că determinarea bazei de evaluare a accizei proporționale aplicate produselor din tutun este supusă acelorași norme în toate statele membre, dar și să protejeze libertatea producătorilor și importatorilor, care le permite să beneficieze efectiv de avantajul concurențial care rezultă din eventuale prețuri de cost mai mici.

Curtea apreciază că impunerea unui preț minim de vânzare cu amănuntul are ca efect ca prețul maxim de vânzare cu amănuntul determinat de producători și de importatori să nu poată, în niciun caz, să fie mai mic decât acest preț minim obligatoriu și este, prin urmare, susceptibil să aducă atingere relațiilor concurențiale, întrucât împiedică unii dintre acești producători sau importatori să obțină avantaje din prețuri de cost mai mici pentru a propune prețuri de vânzare cu amănuntul mai atractive.

Prin urmare, Curtea consideră că **un sistem de preț minim nu poate fi considerat compatibil cu directiva în măsura în care nu este conceput în așa fel încât să excludă, în orice ipoteză, posibilitatea de a se aduce atingere avantajului concurențial care ar putea rezulta, pentru anumiți producători sau importatori ai unor asemenea produse, din prețuri de cost mai mici.**

¹ Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat (JO L 291, p. 40, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 5), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/10/CE a Consiliului din 12 februarie 2002 (JO L 46, p. 26, Ediție specială, 03/vol. 41, p. 78).

Examinarea legislațiilor naționale determină Curtea să concluzioneze că acestea nu permit să se excludă că, în orice ipoteză, prețurile minime pe care le impun aduc atingere avantajului concurențial care ar putea rezulta, pentru anumiți producători sau importatori de produse din tutun, din prețuri de cost mai mici.

În continuare, Curtea respinge argumentele prezentate de fiecare dintre cele trei state membre în apărarea reglementărilor lor.

Astfel, în primul rând, **Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății² nu este de natură să pună în discuție concluzia Curții**, întrucât aceasta nu impune părților contractante nicio obligație concretă în domeniul prețurilor produselor din tutun care să le permită să încalce dispozițiile directivei. În plus, directiva nu se opune unei politici de prețuri în măsura în care aceasta nu împiedică realizarea obiectivelor directivei menționate.

În al doilea rând, obiectivul de protecție a sănătății prevăzut la articolul 30 CE nu poate fi invocat decât pentru a justifica restricțiile cantitative la import și la export, precum și măsurile cu efect echivalent prevăzute la articolele 28 CE și 29 CE. Or, Comisia nu și-a întemeiat acțiunea pe aceste dispoziții din Tratatul CE.

În sfârșit, Curtea consideră că **Directiva 95/59 asigură protecția sănătății și nu împiedică statele membre să urmărească combaterea fumatului**. Aceasta amintește că reglementarea fiscală constituie un instrument important și eficace de combatere a consumului de produse din tutun și, prin urmare, de protecție a sănătății publice, având în vedere că obiectivul de a asigura că prețurile acestor produse se stabilesc la niveluri ridicate poate fi realizat în mod adecvat prin impozitarea mai ridicată a acestor produse, creșterea accizelor determinând, mai devreme sau mai târziu, majorarea prețului de vânzare cu amănuntul, fără ca prin aceasta să se aducă atingere libertății de determinare a prețurilor.

Curtea adaugă, de asemenea, că interdicția stabilirii de prețuri minime nu împiedică statele membre să interzică vânzarea în pierdere a tutunului prelucrat în măsura în care nu se aduce atingere libertății producătorilor și importatorilor de a stabili prețuri maxime de vânzare cu amănuntul pentru produsele lor. În acest caz, acești actori economici nu vor putea să absoarbă impactul impozitelor asupra acestor prețuri prin vânzarea produselor lor la un preț mai mic decât suma dintre prețul de cost și toate impozitele aplicabile.

MENȚIUNE: O acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, care este îndreptată împotriva unui stat membru care nu își respectă obligațiile care decurg din dreptul Uniunii, poate fi formulată de către Comisie sau de către un alt stat membru. În cazul în care Curtea de Justiție constată neîndeplinirea obligațiilor, statul membru în cauză trebuie să se conformeze de îndată hotărârii pronunțate.

În cazul în care consideră că statul membru nu s-a conformat hotărârii, Comisia poate introduce o nouă acțiune prin care să solicite aplicarea unor sancțiuni pecuniare. Cu toate acestea, în situația în care nu au fost comunicate Comisiei măsurile de transpunere a unei directive, Curtea poate aplica sancțiuni, la propunerea Comisiei, de la stadiul primei hotărâri.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Textul integral al hotărârilor [C-197/08](#), [C-198/08](#) și [C-221/08](#) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

² Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului aprobată în numele Comunității prin Decizia 2004/513/CE a Consiliului din 2 iunie 2004 (JO L 213, p. 8, Ediție specială 11/vol. 35, p. 223).